

lag af, at hver enkelt Ejendoms udfundne Arbejdsmængde omsættes i Arbejdsdage for voksne, mandlige Arbejdere. Af det derved tilvejebragte Materiale vilde Forsikringsanstaltens Udgifter være at paaligne hvert enkelt Landbrug, hvorved man vilde komme til et langt mere retfærdigt Resultat end ved at ligne i Forhold til Hartkornet. Dette sidste er en meget nem Maade, men, som sagt, en Maade, som fører til urigtige Resultater i mange Tilfælde. Imidlertid har jeg dog baade paa dette Punkt og med Hensyn til Selskabernes Bestyrelse ment, at det vilde være rigtigt at aabne Adgang til, hvis man vil have det meget nemt, at man da ogsaa kunde faa det. Hvis Medlemmerne ikke ville overtage Bestyrelsen af Selskabet og heller ikke ville foretage det for den retfærdigste Beregning fornødne Arbejde for de enkelte Ejendomme, har jeg da foreslaaet, at man kunde træffe Overenskomst med Amsraadet om, at dette bestyrer Forsikringsforeningens løbende Forretninger, og at man desuden kunde fastsætte i Vedtægterne — som i øvrigt skulle være underkastede Indenrigsministerens Approbation paa Grund af de ikke faa Rettigheder, der tillægges saadanne Foreninger — at Udgiften lignedes paa Hartkornet. De, der altsaa ville skabe en virkelig Forsikringsindretning, tilvejebringe selv en Bestyrelse og tilvejebringe Midlerne paa den mest rationelle Maade, medens de, der ønske at slippe lettere derfra, kunne blive enige med Amsraadet om, at det foretager Beregningerne og saa lader Ligningsgrundlaget være Hartkornet, som det var foreslaaet i det Lovforslag, der tidligere er vedtaget her i Tinget. Naar man nu indretter saadanne 18 Amsforsikringskasser for 260,000 Personer, ville imidlertid sikkert ærede Medlemmer være enige med mig i, at det vil være rimeligt, at man søger at drage den størst mulige Nytte deraf, og mit Forslag gaar derfor ud paa, ikke blot at disse 260,000 Personer skulle være forsikrede i disse Kasser, men at ogsaa de andre 500,000 arbejdende Personer i Landbruget, som ere uden for Forsikringen, Gaardmænd, Husmænd med deres Familienmedlemmer, samt højtlønnede Funktionærer skulle have Adgang til at forsikre sig i disse Amtskasser; disse skulle derhos være berettigede til at overtage Maskinulykkesforsikringen i Henhold til Loven af 7de Januar 1898, hvorefter Landboerne ikke ville være nødsagede til at benytte mere end en Forsikringsinstitution, de skulle altsaa kunne gaa til deres egen Amtskasse med Maskinulykkes-

forsikringen, ligesom de gjorde det med deres Arbejders øvrige Ulykkesforsikring og eventuelt med deres egne frivillige Forsikringer. Disse Selskaber vilde altsaa kunne blive meget betydningsfulde Faktorer og bevirke, at de Ønsker, der fra forskellig Side ere blevne fremførte om Tilvejebringelsen af en almindelig Ulykkesforsikring for Landbruget, kunde blive realiserede paa den Maade, som jeg selvfølgelig ikke har det fjerneste at indvende imod, nemlig, at de paagældende, naar de vilde betale deres Forsikringer, kunne blive forsikrede i fuldstændig solide Anstalter, som de selv bestyrede, og som derhos giver Sikkerhed for, at Omkostningerne derved ville blive de mindst mulige.

Der staar endnu kun tilbage for mig at tale om Erstatningernes Fastsættelse og Udbetaling. De Herrer ville kunne tænke sig til, at jeg ikke vil overlade det til disse autoriserede Amsforsikrings-selskaber at fastsætte Erstatningerne for Arbejdernes Forsikring, lige saa lidt som jeg og det høje Ting have været villige til at overlade det til Forsikrings-selskaber at fastsætte de Erstatninger, som de forsikrede Industriarbejdere skulle have. Det er derfor i fuld Overensstemmelse med den Lovgivning, som er tilvejebragt, at ogsaa de Erstatninger, som fremgaa af Landarbejdernes Ulykkesforsikring, skulle fastsættes af Arbejderforsikringsraadet ganske paa samme Maade som ved Industriens Arbejdere. Som Følge deraf vil det være nødvendigt at supplere Arbejderforsikringsraadet med Repræsentanter for Landbruget, nemlig 2 Arbejdsgivere og 2 Arbejdere, og derpaa gaar mit Forslag ud. I alle Sager, som skyldes Loven om Landbrugsarbejdernes Ulykkesforsikring, ville da disse Repræsentanter for Landbruget træde i Stedet for de 2 Arbejdsgivere og de 2 Arbejdere, som skulle udnævnes for Industriens Ulykkesforsikring i Henhold til den bestaaende Lov. — Det er jo nu blevet den Tid, da vi pleje at gaa hjem, og jeg ønsker ikke at opholde det ærede Ting længere end netop nødvendigt. Jeg skal derfor paa nærværende Tidspunkt indskrænke mig hertil og skal slutte med at anbefale Forslaget til Tingets Velvilje samt til Formandens Velvilje i Haab om, at det ikke maa vare længe, inden vi faa Lejlighed til at behandle det. Til den Tid vil jeg da tillade mig at fremsætte de yderligere Oplysninger, som jeg af Hensyn til det fremrykkede Tidspunkt har anset det for mindre heldigt at fremkomme med i Dag.